

get lignende Tanker er det sikkert, som have bevæget min højtærede Forgænger til paa indeværende Aars Finanslov at foreslaa en Bevilling paa 1,500 Kr. til Honorar til Undervisningsinspektøren for de statsunderstøttede Handelsskoler. Han har dermed, tror jeg, ikke blot villet skabe forøget Tilsyn, men ogsaa villet sørge for, at der blev samlet Erfaringer, paa Grundlag af hvilke der kan arbejdes hen imod den Ordning, vi alle ønske. Jeg er ikke helt enig med min højtærede Forgænger i den Maade, hvorpaa han har gjort dette. Han har gjort dette ved at sætte en fast Bevilling ind paa Finansloven, og det synes jeg, bl. a. under Hensyn til Finansernes nuværende Stilling, er lidt for tidligt. Og jeg havde tænkt mig til anden Behandling at stille et Ændringsforslag, hvorved denne Bevilling forandres til en 2-aarig Bevilling, paa Grundlag af hvilken der da kan føres et noget forøget Tilsyn og samles nogle flere Erfaringer, end vi have. Derved foregribes der intet som helst, og der paaføres ikke Finanserne en blivende Udgift.

I denne Forbindelse vil jeg for Resten nævne, at jeg er ikke ganske sikker paa, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds har Ret, naar han mener, at Handelsskolebladet maa betragtes som et almindeligt Udtryk for, hvad Handelsskolerne mene. Handelsskolerne ere i Øjeblikket neppe helt enige; dette være sagt uden at træde Bladet for nær, Bladet al Ære!

Saa har det ærede Medlem ogsaa været inde paa Spørgsmaalet om Fordelingen af de 12,000 Kr., som nu paa to forskellige Poster ydes navnlig til trængende Elever paa Handelsskolerne. Ja, det vide jo alle ærede Medlemmer af dette høje Ting, at det værste af alt og endnu værre end at faa en Bevilling er det at fordele den. Jeg har ikke endnu haft Lejlighed til at sætte mig grundigt ind i dette Forhold og kan derfor ikke give det ærede Medlem noget Løfte om, at hans Ønske skal blive opfyldt, men Sagen skal blive grundigt undersøgt.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Holm) berørte ogsaa Budgettet for Ministeriet for Handel og Søfart. Han har der faaet fat i noget, som hedder Tilskud til „Dansk Svømme- og Livredningsforbund“ til Fremme af dets Virksomhed, 200 Kr. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det Tilskud er egnet til at gaa i den sorte Gryde. Det er saa lidt, at det neppe er værd at tale om, og dog har jeg Lyst til at tale om

det. Jeg synes nemlig, at den Slags Bevillinger skulle vi bort fra. Naar en Sag ikke er større, end at den kan hjælpes for 200 Kr., maa den hjælpes et andet Sted. De gamle sagde: „Prætor non minimaturat“; jeg vil oversætte det lidt frit paa Dansk ved: Bevillingsmyndighederne skulle ikke sættes i Bevægelse for rene Smaa-ting. Det samme ærede Medlem omtalte andre Bevillinger, om hvilke jeg desværre ikke kan sige, hvorvidt de ere berettigede eller ej. De findes paa § 26 II. C. 5. og 6. Det er 40,000 Kr. til Brysseludstillingen og 50,000 Kr. til Skoleskibet „Viking“. Det er store Bevillinger, som selvfølgelig ikke kunne gives uden efter en meget nøje Prøvelse, som jeg nu er i Gang med. Hvad særlig Brysseludstillingen angaar, maa jeg sige, at det er saa sin Sag for os særlig i sparsommelige Tider at staa overfor Udlandet. Naar der er Tale om Tilskud til en Udstilling udenfor vore Grænser, maa vi være forberedte paa at optræde nogenlunde standsmæssigt. Det skal nu blive nøje undersøgt, om det virkelig er nødvendigt for vor Deltagelse i Bryssel, for hvilken for øvrigt de paagældende Organisationer i højeste Grad interessere sig, at gaa til en Bevilling af 40,000 Kr. Kan Sagen klares med mindre, er der ingen, som skal være glade end jeg navnlig ogsaa under Hensyn til de Henstillinger, som min Kollega, Finansministeren, har gjort. Jeg haaber, ærede Medlemmer ikke ere blinde for, at naar den højtærede Finansminister her har bedt Medlemmerne om at være haarde og grusomme, har han ikke blot bedt Dem om det, men han har samtidig gjort noget ganske andet, idet han til sine Kolleger har sagt, at vi skulle og maa være det, der er ingen anden Udvej. I saa Henseende maa vi foregaa ærede Medlemmer med et godt Eksempel.

Angaaende „Viking“ kan jeg heller ikke tage endelig Stilling. Der er ved „Viking“ det særlige Forhold, at den Op-gave, som „Viking“ repræsenterer, og som i alt Fald delvis er et Statsformaal, for Øjeblikket befinder sig under meget vanskelige Kaar. Alle kende de elendige Forhold, hvorunder Skibsfarten i Øjeblikket drives, og det kan ikke undgaa at influere paa „Viking“s Budget. Jeg kunde derfor tænke mig, at man hjalp de Mennesker, for at Foretagendet ikke i disse daarlige Tider skal slaas i Stykker for dem.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) udtalte sig om Hammerum-Spørgsmaalet. Det er en meget vanskelig Sag. Det ærede Medlem, som er ældre i Gaarde end jeg, erindrer muligvis, at der i Fjor For-